

Chemate să Ajute

Text biblic : Luca 8:1-3, Marcu 15:40, Ioan 20:10-18

Versetul de aur

Curând după aceea, Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El; și mai erau și niște femei care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boli; Maria, zisă Magdalena, din care ieșiseră șapte draci. Luca 8:1-2

Introducere

Isus a fost renumit pentru valoarea învățăturilor sale și pentru minunile pe care le-a făcut. Amândouă au adus bucurie celor care l-au urmat. Pe măsură ce analizăm pe unele dintre femeile care au experimentat acea bucurie, bucuria lor ar putea fi și bucuria noastră. Isus a devenit bine cunoscut în satele și orașele evreiești din Galileea călătorind printre oameni. Petru a descris acest lucru spunând că Isus „a făcut bine” (Fapte 10:38), o slujire care a inclus învățarea, vindecarea și scoaterea de demoni (Marcu 1:14-15,34). Isus a călătorit cu un grup mare care a cuprins cei 12 apostoli și alții. Oportunitatea femeilor de a juca un rol proeminent în lucrarea lui Isus a fost neobișnuită. Ierusalimul nu avea femei rabinii celebri. Înalțul consiliu evreiesc, Sanhedrinul, nu avea membri de sex feminin. Sectele proeminente, Saducheeii și Fariseii, erau alcătuite doar din bărbați. Incluziunea femeilor care nu erau soții de ucenici a fost foarte neobișnuită. Maria Magdalena a fost una dintre aceste femei. A fost neînțeleasă mai ales de-a lungul istoriei. Unele facțiuni au încercat să descopere o legătură romantică între Maria Magdalena și Isus. Aceste povești se regăsesc doar în surse scrise cu mult după primul secol.

Contextul lecției

I. Femeile în Misiunea lui Isus (Luca 8:1-3; Marcu 15:40)

A. Viața de zi cu zi (Luca 8:1-3)

Vestea bună - adusă de Isus - a Împărăției lui Dumnezeu a luat trei forme. **În primul rând**, a învățat despre aceasta folosind pilde (ex: Luca 8: 4-15). **În al doilea rând**, el a demonstrat apropierea regatului lui Dumnezeu prin puterea asupra forțelor demonice (8: 26-39). **În al treilea rând**, a făcut vindecări miraculoase, chiar înviind morți (Luca 8: 43-48, 53-56). Unele femei l-au urmat și pe Isus din sat în sat. Poate pentru că „cei doisprezece” din versetul precedent au fost toți bărbați, uneori uităm că și femeile au călătorit cu Isus. Ele au jucat roluri importante în lucrarea Sa, deși deseori nevăzute (Luca 8: 3). Maria Magdalena este menționată de cel puțin de două ori în fiecare Evanghelie, făcând-o una dintre cele mai des menționate femei din Noul Testament. Povestea ei este cea mai dramatică poveste dintre aceste femei, căci Isus a alungat din ea șapte demoni. Ioana a avut probabil resurse pentru a contribui la costul pentru susținerea grupului în călătorie. Soțul ei, Cuza, l-a slujit pe guvernatorul galileean Irod Antipa. Poziția lui Cuza ca manager a fost una de încredere și probabil a avut un salariu excelent. Numele de Susana este necunoscut în Noul Testament. Ele au urmat pe Isus din recunoștință, aducând bani, și alte lucruri necesare ucenicilor.

B. Femeile într-un moment crucial (Marcu 15:40)

Maria Magdalena este probabil liderul acestui grup, fiind numită prima. A doua Maria este identificată în continuare prin numirea fiilor ei. Iacov cel mai tânăr este probabil fiul lui Alfeu menționat în lista apostolilor (Marcu 3:18); cuvântul ”cel tânăr” este folosit pentru a face deosebirea între el și cunoscutul Iacov fiul lui Zebedeu. Este posibil ca această Maria să fi fost mama lui Levi sau Matei (Marcu 2:14). A treia femeie, Salome, este probabil „mama fiilor lui Zebedeu” (Matei 27:56). Timpul de a-L urma pe Isus nu s-a terminat pentru aceste femei credincioase. Au rămas cu El în acele ore îngrozitoare, urmărind și așteptând încă o dată ocazia să slujească Mântuitorului. Această ocazie a venit câteva ore mai târziu, când au observat unde a fost pus trupul lui Isus (Marcu 15:47) și au

hotărât să cumpere miresme ca să se ducă să ungi trupul lui Isus (Marcu 16:1).

II Maria vede pe Isus (Ioan 20:10-18)

A. O scenă tristă (v 10-11)

O întâlnim pe Maria Magdalena pentru a treia oară. Această ocazie fiind în dimineața Învierii. Ajungând la mormânt, ea a văzut că piatra fusese luată (Ioan 20: 1). Ea a alergat să spună lui Petru și Ioan, care apoi au alergat la mormânt să vadă singuri (20: 2-9). Încă o dată, reacția ucenicilor poate fi comparată și contrastată cu cea a Mariei Magdalena (Marcu 15:40). În timp ce "ucenicii s-au întors acasă" să se gândească la ce ar putea însemna mormântul gol, Maria a rămas. Mormântul era o cameră asemănătoare cu o peșteră, sculptată în coasta dealului de calcar. Deși Maria știa deja că era goală, probabil că spera să observe ceva ce a scăpat privirii mai devreme. Mariei a avut inima ruptă, stătea afară lângă mormânt și plângea.

B. Apariția Îngerilor (v 12-13)

Pe locul unde stătea Isus acum erau doi Îngeri, unul la cap iar altul la picioare. Pozitia lor la cap și picioare reprezenta absența corpului lui Isus. La întrebarea Îngerilor în înfruntarea ei, Maria a răspuns cu înfrustare: "au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus"

C. Isus se arată Mariei (v 14-18)

Maria care acum stă jos și plînge s-a întors și a văzut pe Isus, dar nu l-a recunoscut. Isus a întrebato, care este cauza plînsului ei, dar Maria era doritoare să afle locul unde l-au ascuns, ca să se ducă să-l ia. Isus se adresează Mariei pe nume, și de data aceasta i-L recunoaște. Acesta nu este singurul caz când ucenicii nu L-au recunoscut pe Isus (Luca 24:13-16; Ioan 21:4) Trupul lui înainte de Înviere a fost diferit de cel pe care i-L are acum într-un anumit fel. Schimbarea aparentă cât și imposibilitatea imediată de a crede că este în viață probabil au contribuit la imposibilitatea de a-L recunoaște. Aparent, dorința Mariei era să-l rețină cumva pe Isus, ca să rămână cu ea și cu ceilalți ucenici. Cu toate acestea, Isus trebuia să se ducă la Tatăl mai întâi. Nu se poate negocia plecarea lui. În loc să stea agățată de el, Maria trebuia să se întoarcă la "frații mei", și să le spună că "Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru".

Concluzii

De multe ori ne arătăm necredincioșilor care vin la biserică drept „căutători”; spunând că cei care îl caută pe Isus îl vor găsi. În istorisirea de astăzi, Maria Magdalena, o uceniță neclintită și credincioasă, a fost o căutătoare într-un alt sens: a căutat trupul lui Isus și nu-și putea schimba această dorință. Dar această dorință a ei era greșită, căci nu mai exista un trup mort. Maria nu l-a găsit pe Isus. El a găsit-o pe ea. Isus a găsit-o pe Maria pentru a o elibera de demoni. A găsit-o apoi plângând la mormânt, o femeie pentru care ultimele zile fusese un coșmar întunecat. Isaia a promis: „El însuși va veni și vă va mântui”(Isaia 35: 4). Așa cum a fost cu Maria, la fel este și cu noi: Dacă îl căutăm pe Isus, dar nu-l găsim, se poate căci căutarea noastră se bazează pe o idee greșită. Noi putem să reparăm orice greșală citind faptele și viața lui Isus, moartea, învierea și ridicarea la cer în Biblie. Acolo este începutul căutării noastre.

Ce trebuie să memorăm: *Isus știe unde și cum să îi găsească pe cei care îl caută.*